

SEN/o

Vystavujúci ▾ Adam Adamus, Michaela Antalíková, Kristína Bačinská, Barbora Baracká, Eliška Brandýská, Diana Beňová, Samuel Buch, Emma Krčmárová, Ema Mária Kutašová, Oleksandra Luferenko, Robert Nagy

Kurátori ▾ Martin Kratochvil, Jana Mináriková

Vernisáž ▾ 4. 6. 2026 o 17.00 hod.

Trvanie výstavy ▾ 5. – 28. 6. 2026

Miesto konania ▾ Bunker

Seno.

Sen o.

Jedno slovo, dva svety.

Suchá tráva a vlhká predstavivosť.

To, čo šušťí pod telom,

a to, čo šumí v hlave.

Seno je dotyk krajiny.

Pokosené leto, vôňa slnka, spomienka na lúku,
ktorá už neexistuje.

Je to detstvo, ktoré sa pichľavo vpíja do kože,
aj práca, ktorá sa lepí na dlane.

Je to jasličková nežnosť aj maštalná únava,
romantika aj realita.

Inak chutí seno koňom
a inak milencom.

To, čo je pre jedného potrava,
je pre druhého útočisko.

To, čo je pre jedného každodennosť,
je pre iného sen.

A práve tam, v tejto medzere medzi významami,
sa začína snívanie.

V sene sa dá ležať.

Schovať sa.

Zabudnúť.

Ale aj snívať.

Sen bol kedysi hlasom bohov.

V staroveku bol správou, znamením, proroctvom – nie-
čím, čo prichádza zvonku a treba tomu načúvať.

Dnes je skôr šepotom zvnútra.

Freud by povedal: sú to naše potlačené túžby,
naše obavy, naše malé katastrofy,

ktoré si cez deň nedovolíme pomenovať.

Sen teda nie je únik.

Je to návrat.

K tomu, čo je v nás skryté.

Snívame sen o...

o slobode, ktorá ešte neprišla,

o svete, ktorý sa ešte nestal,

o budúcnosti, ktorú si ešte nevieme predstaviť.

Ale aj o moci.

O kontrole.

O poriadku, ktorý dusí.

Ktovie, o čom sníva diktátor?

„Píšte všetci modrým perom.“

„Štyri nohy dobré, dve nohy zlé.“

„Veľký brat ťa vidí.“

Sny nie sú nevinné.

Aj sny majú ideológiu.

Aj sny môžu ovládať.

Každý Orwell má svoju dobu.

A možno práve teraz stojíme uprostred jednej z nich.

SEN/o je priestor medzi tým, čo je,

a tým, čo by mohlo byť.

Medzi materiálom a predstavou.

Medzi telom a vedomím.

Seno sa rozpadá.

Sen sa rozplýva.

Ale práve v tejto pominuteľnosti vzniká význam.

Výstava predstavuje práce študentov

Katedry výtvarnej tvorby a výchovy

Pedagogickej fakulty

Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre.

Nie ako odpovede.

Ale ako pokusy.

O zachytenie toho,

čo sa nedá udržať.

O pomenovanie toho,

čo ešte nemá meno.

Výstava SEN/o v sebe nesie slovnú hračku. Spája sa s hlavným materiálom, ktorý študenti vo svojich dielach využívajú. Seno je krehké, dočasné, no zároveň tvárne a plné významov. Seno je pokosená letná lúka, romantika vianočných jasličiek, Slnko, seno, jahody a iné kultovky, no aj senná nádcha, drina v maštali, zvieracia farma... V sene sa dá snívať sen o svete bez vojen a diktatúr. Ktovie, o čom sníva taký diktátor? Píšte všetci modrým perom, štyri nohy dobré, dve nohy zlé, Veľký brat ťa vidí. Každý Orwell má v histórii ľudstva svoju dobu... A nežijeme náhodou jednu z nich práve teraz?